

Müşadere ve suç nedeniyle mülkiyetin devlete geçmesi başlığını taşıyan yaptırımlar tasarıda düzenlenmiştir. Bilindiği üzere müşadere, bir şeyin mülkiyetinin devlete geçmesini sonucunu doğuran bir yaptırımdır. Bu nedenle müşadere yanında, suç nedeniyle mülkiyetin devlete geçmesi adıyla ayrı bir yaptırım düzenlemesi, bilimsel açıdan doğru olmadığı gibi, kavram karışıklığına da yol açabilecektir.

Ayrıca, tasarıda müşadere yaptırımı bir ceza olarak öngörölmesine rağmen, suç dolayısıyla hiç kimse mahkum edilmese de müşadereye hükmedilebilmesi kabul edilmiştir. Ceza niteliğindeki bir yaptırıma, bir kimsenin mahkumiyeti olmadan başvurulamayacağı açıktır.

Belirtilen bu sakıncaların giderilmesi ve müşaderenin anayasada yer alan mülkiyet hakkını zedelememesi için, suçun işlenmesinde kullanılan veya suçun işlenmesine tahsis edilen eşyanın müşaderesine karar verileceği kabul edilmiştir. Ancak, bunun için, eşyanın iyiniyetli üçüncü kişilere ait olmaması gerekir. Başka bir deyişle, kişinin suçun işlenmesine iştirak etmemesi, suçun işlenişinden haberdar olmaması durumunda, sahibi bulunduğu eşya bir suçun işlenmesinde kullanılmış olsa bile, müşadereye hükmedilemeyecektir. Suçun işlenmesinde kullanılmak üzere hazırlanmış olan eşya ise, suçun icra hareketlerine henüz başlanmamış ise, sadece bu nedenle müşadere edilemeyecektir. Ancak bu eşyanın niteliği itibarıyla kamu güvenliği, kamu sağlığı veya genel ahlak açısından tehlikeli olması durumunda müşaderesine hükmedilecektir.

Yapılan yeni düzenleme ile getirilen temel değişiklik, müşaderenin hukuki niteliğinin bir güvenlik tedbiri olduğunun kabul edilmesidir. İşte bu nedendir ki, müşadereye hükmedilmesi için bir suçun işlenmesi zorunlu olmakla birlikte, bu suçtan dolayı bir kimsenin cezaya mahkum edilmesi gerekmemektedir. Örneğin suç işlenmesinde kullanılan tehlikeli eşya, bunu kullanan fail çocuk veya akıl hastası olması nedeniyle cezalandırılmasa dahi, müşaderesine hükmedilebilecektir.

İkinci fıkraya göre, müşadere konusu eşyanın ortadan kaldırılması, elden çıkarılması, tüketilmesi veya müşaderesinin başka bir surette imkansız kılınması hâlinde; bunun değeri kadar para tutarının müşaderesine hükmedilecektir.

Üçüncü fıkrafta ise, müşaderede orantılılık kuralı kabul edilmiştir. Buna göre, suçta kullanılan eşyanın müşadere edilmesinin işlenen suça nazaran daha ağır sonuçlar doğuracağı ve bu nedenle hakkaniyete aykırı olacağı anlaşıldığında, müşaderesine hükmedilmeyecektir.

Maddenin dördüncü fıkrasında, yasak olan eşyanın müşaderesine ilişkin hükme yer verilmiştir. Üretimi, bulundurulması, kullanılması, taşınması, alım ve satımı suç oluşturan eşyanın, her halde müşaderesine hükmolunacaktır.

Beşinci fıkrafta, kısmi müşadere; altıncı fıkrafta ise, müşterek veya iştirak halinde mülkiyete konu olan eşyanın müşaderesi düzenlenmiştir.